

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIII. évfolyam 10. szám

2019. október

*„Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául,
szerezetek magatoknak el nem avuló erszényeket,
kifogyhatatlan kincset a mennyben.”*

Lukács 12:33

Útmutató szerinti 2019. Évi Jelige

„Törekedj békességre, és kövesd azt.”

Zsoltárok 34:15

Egyházunk 2019. Évi Jeliséje:

„Az ajtó előtt állok és zörgetek!” Jelenések 3,20

Tervezett októberi programjaink:

1-31-ig Reformáció hónapja

6-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai istentisztelet: Dicsérjük Istent! (Zsoltár 22:4)**

12-én, szombaton **Wesley Nap** lesz Budapesten

13-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet:

Nyilvánosan vagy titokban adakozni (I Krónika 29.)

20-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Aratási hálaadó ünnep (Gyurkó József igehirdetésével)**

26-án, szombaton **Hajléktalan szolgálat**

27-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **A prófécia jelentősége (Apostolok cselekedetei 2:17)**

Rendszeres programjaink:

Szerdán 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Csütörtökön 17 órakor **házicsoport** van Pécssett (változó helyszínnel)

Pénteken 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, 15⁰⁰ órakor Hidason

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*Átölel Isten nagy kegyelme
Méltatlanul, érdemtelen.
Csodák csodáját látom benne,
És hála tölti el szívem.
Boldogan ujjong énekem,
Ha kegyelmét dicsérhetem.*

Ph.F.Hiller

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
a mindennapjaikban!***

Emlékező ünnepség Kaposszekcsőn

*„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva.
Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól,
mert cselekedeteik követik őket”. Jelenések 14:13/b*

Bensőséges ünnepség résztvevői lehettünk augusztus 23-án Kaposszekcsőn, az ország egyetlen metodista temetőjében. (Talán érdekes tudni, hogy a múlt század első felében a népegyházból kilépett, és valamely kiségyházhoz csatlakozott embereket halálukkor nem lehetett eltemetni a faluhelyen egyházi kezelésben lévő temetőikben, így jött létre külön temetőrész a metodista elhunytak számára Kaposszekcsőn is.)

Ebben a temetőben állított a Hecker család elődjüknek, az 1955-ben elhunyt nagymamának, Hecker Jánosné Wekerle Erzsébetnek egy nem hivalkodó, de igényes síremléket.

Az ünnepélyen - amelyre a helyi testvéreken, a leszármazottakon kívül Budapestről, Dombóvárról és Pécsről jöttek a megemlékezők - Dr. Hecker Róbert tartott egy érdekes ismertetést a családról és az „alapító

nagymama” nagyon nehéz, de áldásos életéről, majd Dr. Hecker Frigyes nyugalmazott szuperintendens áhítatást és Hecker Márton dombóvári lelképásztorunk záró imáját hallgathatta meg a 25-30 fős közösség. Az ünnepség megszervezésében és lebonyolításában Szabó Dániel testvér vállalt fontos szerepet.

Nekünk ez az ünnepség az Isten ígéreteinek beteljesüléséről, generációkon át megnyilvánuló hűségéről szólt. De szólt arról is, hogy fontos elődeinkre való emlékezés életük próbáiban való helytállásukra, és az Istenbe vetett bizodalmuk visszaigazolásának megismerésére is.

Érdeemes néhány szóban felidézni a nagymama (1871-1955) történetét. Mélyen vallásos, német nemzetiségű egyszerű parasztcsaládot kell elképzelnünk. Ebben a családban az édesapa naponta tart közös családi bibliaolvasást és áhítatot felesége és 5 gyermeke részvételével. Közülük Ádám (később szuperintendensünk) még csak három éves, amikor az édesapa váratlanul meghal. Az édesanya nem roppan össze, hanem hittel kapaszkodik az Úrba. Az akkori viszonyok között emberileg érthetetlen módon három fia érettségiig jut el. Két lánya pedig diakonissza lesz egyhá-

Hecker Ádám és felesége

Hecker Henrik

zunk szolgálatában. A három fiú közül kerül ki Henrik, szegedi gyülekezetünk alapító lelkésze, és Ádám, aki 1957-től volt egyházunk szuperintendense, majd pécsi körzetünk lelkésze. Unokája, Dr. Hecker Frigyes hidasi, györkönyi, majd pécsi lelkész, egyházunk szuperintendenseként ment „nyugdíjba”. Dédunokái közül Dr. Hecker Róbert volt a szolnoki körzet lelkésze, Hecker Márton pedig jelenleg a dombóvári körzet lelkésze.

Nekünk ezek a tények arról beszélnek, hogy Isten nemzedékeken keresztül adja áldását a benne bízókra, és a neki hűséggel szolgálókra. Ennek az egyszerű paraszttasszonynak a története lehet számunkra is bizonyosság, biztatás és példa, ha az Úr próbára bocsájtja életünket. Adjunk hálát elődeinkért, és kérjük az Urat, hogy mi is lehessünk áldás forrásává utódaink számára.

SCHAUERMANN M. HENRIK ÉS MÁRTA

Rövid megemlékezések

A nyár vége a termések betakarításának időszaka. Ez a gondolat merült fel bennünk, amikor két idős testvérünket, Iványi Istvánt (Pityu bácsit, Pityut) és Luka Irént (Ircsit) hűséges, termékeny életük végén Urunk hazaszóltotta. Szükségesnek látjuk, hogy áldott életük nyomai a mi kis Hírlevelünkben is megmaradjon. A megemlékezésre az is ösztönzött, hogy Budapesten töltött diákéveim alatt Iványi Pityu és felesége, a 11 éve eltávozott Cilike fontos szerepet töltöttek be a felsőerdősi gyülekezet ifjúsági csoportjának életében. Ircsivel pedig évekig tagjai voltunk ugyanennek az ifjúsági csoportnak.

Pityu szerszámgép-tervező gépészmérnökként ment nyugdíjba. Ircsi pedig - akit hite miatt kicsaptak a szegedi egyetem matematika-fizika szakáról - mégiscsak megtalálta a hivatását a számítógép programozó-, software fejlesztő szakmában.

Számomra fontos üzenet az is, ahogy az Úr gondoskodását láttam abban, hogy mindkét testvérünk élete utolsó nehéz szakaszában igénybe vehették egyházunk Budakeszin lévő szeretetotthonának gondoskodását. Áldja meg az Úr mindazokat a testvéreket, akik ott végzik áldozatos szolgálatukat.

Az alábbiakban közre adjuk Szabados Ádámné (Draskóczy Judit) testvéreinkről írt megemlékezéseit, akikről augusztus 14-én és 16-án vettek búcsút Budakeszin a Mária-Márta Otthon területén lévő templomban rendezett búcsú istentiszteleten.

SCHAUERMANN M. HENRIK ÉS MÁRTA

Megemlékezés Iványi Istvánról (Pityuról)

Pityut szinte csak Cilivel együtt tudtam elképzelni. Üdítő házaspár voltak, együtt is, és külön-külön is. Az úgynevezett fiatal házások köré jártunk együtt, ami évtizedekig működött, és a végén már a fiatal házasokból nagypapák és nagymamák lettek, de a kör neve nem változott. Pityuék humora mellett mindig megfogott az őszinteségük. Ahogy beszéltem velük, sokszor a zsoltárok őszintesége

jutott eszembe. Nálam biztosan voltak olyanok, akiknek sokkal szorosabb volt velük a kapcsolatuk, mégis sokszor megosztották örömeik mellett fájdalmukat, szomorúságukat, keserűségüket, kétkedéseiket. Jó volt velük beszélgetni, erősítő, bátorító volt, mert az Istenhitük mellett nem a tökéletessel találkozta, hanem a hozzád hasonlóan harcokkal teli, sokszor küszködő, de Istenben bízó emberrel. Biztosan sokféle arcuk volt, és mások talán más élményeket szereztek velük kapcsolatban – én ezt az arcukat láttam.

Megemlékezés Luka Irénről (Ircsiről)

Ircsi szinte végigkísérte az életemet. 1962-ben ismertem meg a metodista gyülekezetben, és több, mint 40 évig közvetlen kolléganőm volt. Búcsúztatása a budakeszi otthon kápolnájában volt. Erre unokatestvére Juliska írt egy verset, amely az egész életét átfogta, és ehhez a Hanula család készített egy képekkel illusztrált kivetítést. (https://issuu.com/pordan.akos/docs/ircsi_bucsuztato?fbclid=IwAR2iWoEC4BUTK9yGMHAXyptYR8wgJfhwFLB6QnbDICIBmHE86DqglmI_nfw ezen a linken megtekinthető.) Ircsi a kiskunhalasi tanyán nőtt fel, egyetemre került, majd hite miatt kitiltották Magyarország összes egyeteméről. Ezután került fel Budapestre, és lett

a metodista gyülekezet oszlopos tagja. Részt vett a gyerekmunkában, és sok éven át gyerekeket, fiatalokat vitt le táborozni a kiskunhalasi Székely tanyára. Ezekre a hetekre mindenki hálás szívvel emlékezett vissza. Bár nem fejezhette be az egyetemen a matematika-fizika szakot, de munkahelyén sokféle tanfolyam elvégzése után egy kicsit mégis a „szakmában” maradhatott.

Édesapjával nem volt felhőtlen a kapcsolata, mivel nem tudta elfogadni, hogy a lánya hívő, és ezt sokszor elfogadhatatlan módon próbálta megakadályozni. Ennek ellenére, amikor édesapja súlyos beteg lett, ő volt az, aki hétvégeken lejárt hozzá, és ápolta.

Sokakat önzetlenül támogatott. Utolsó éveiben már sokszor szorult fizikai segítségre, ezért úgy döntött, hogy feladja önálló életét, és a me-

todista otthonba kér felvételt. Halála előtt még eljutott Kiskunhalasra unokatestvéréhez, amit mindig második otthonának tekintett.

SZABADOS ÁDÁMNÉ DRASKÓCZY JUDIT

A szavazásnál kicsit többet

Szavazások közeledtével, amikor erről beszélgetünk, újra és újra fölmerül hívő emberekben is néhány kétely:

- Vajon elmenjünk szavazni olyankor is, amikor egyik jelölt sem szimpatikus?

- Vajon Isten egyáltalán elvárja, hogy a hívők szavazzanak, vagy inkább éppen azt, hogy teljességgel maradjanak távol a politika sikamlós területétől, ahol gyakran egyéni ambícióktól fűtött, pénz-és hataloméhes emberek pozícióharcait láthatjuk inkább, mint a közjóért való fáradozást?

- Egyáltalán: kell-e foglalkozni hívő embereknek a politikával?

Keressük a választ a Bibliában!

Amikor a zsidó népet a Kr. e. 6. században Nebukadneccar király fogságba vitte Babilonba, minden okuk megvolt arra, hogy az egész babiloni vezetést gyűlöljék és elutasítsák, s ha nem is lázadnának föl ellenük, de legalábbis passzív ellenállást tanúsítsanak a hatalmat gyakorlók felé. Isten azonban ezt üzenete Jeremiás prófétán keresztül a népnek:

„Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, ahová fogságba vitettek titeket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak a jólététől függ a ti jóléteitek is!” Jeremiás 29:7

Az Úr egyrészt úgy mutatkozott be ebben az üzenetben, mint királyok királya és uraknak ura, az ő akaratát kell tehát látniuk a népet sújtó politikai események mögött is. Másrészt nem elégszik meg azzal az Úr, ha a zsidók nem lázadnak föl elnyomóik ellen, még azzal sem, ha passzívan tűrik nyomorúságos helyzetüket, hanem aktivitást vár tőlük. Dolgozzanak a város fejlődéséért, és imádkozzanak is a jólétéért! Ne gondolják, hogy egyéni nyugalmukat keresve elszigetelődhetnek a babiloniaktól, hanem tudatosítsák, hogy sorsközösségben vannak velük: a babiloni városok állapota meg fogja határozni az ő helyzetüket is! Ezért a talentumaik és

lehetőségeik szerint tanúsítsanak igyekezetet az egész városi és országos közösség jólétének előmozdításában.

Ez a bölcs tanács bizonyára nemcsak az ókori zsidóságra, hanem a mai keresztyénségre is vonatkozik, ahogyan Pál apostol intette a római hívőket a Róma 13,1-2-ben: *„Minden lélek engedelmességedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól, mint Istentől, ami hatalom pedig van, Istentől rendeltetett. Aki tehát nem engedelmeskedik a hatalomnak, az Isten rendelkezésével fordul szembe; akik pedig szembefordulnak vele, azok maguknak köszönhetik ítéletüket.”*

Az idegen városért való fáradozás parancsáról szóló jeremiási ígét töltötte be Dániel próféta is, a Szentírás egyik könyvének különlegesen tehetséges szerzője, aki magas rangú politikai vezető lett Babilonban úgy, hogy közben teljesen hű maradt Istenéhez és zsidóságához. Hűségét igazolta a próféta kijelentések nagysága, amelyeket Istentől kapott a népek jövőjéről és a Messiásról, ezeket le is írta könyvében. Dániel, mint államférfi megmutatta, hogy lehetséges az, amit sokan lehetetlennek gondolnak a mai napig: politikai, közéleti tevékenységet folytatni világi és ellenséges közegben, és ugyanakkor teljesen elkötelezetten hűségese maradni az Úrhoz. Többször kockáztatta az életét azzal, hogy politikai szerepét alárendelte Istenbe vetett hitének, próféta felelősségének, és így bizonyos lett annak, hogy lehet magas beosztásban is tiszta szívvel és kezekkel dolgozni - még a legmocskosabb politikai környezetben is. Könyvét olvasva megfogalmazódhat bennünk: bárcsak adna ma is az Úr Dánielhez hasonló lelkületű politikusokat, akik Istentől kapott küldetesként tekintenek hivatásukra! Ez egy nagyon fontos imatéma!

A Biblia arra is tanít, hogy egy politikus személyének, munkájának megítélésénél nem szabad felülnünk a propaganda szólamainak, ne ítéljünk a látszat után! Fontos megvizsgálnunk a személyes szimpátián vagy ellenszenvén túl látva, hogy milyen értékeket képvisel az adott politikus, vagy a mögötte lévő párt. Isten népének ügye szempontjából lehet valakinek pozitív szerepe, küldetése akkor is, ha egyébként rossz a híre, propagandája, mint a perzsa Círus királynak (Kr. e. 9. sz.), és az is előfordul, hogy egy politikusról sok jót el lehet mondani, mégis csapás a tevékenysége Isten népére nézve. Például Aháb királyhoz (Kr. e. 9. sz.) nagy építkezéseket és győztes háborúkat kapcsol a történelem, de a Biblia szerint gonosz király volt, mert erkölcsi-szellemi nyomorba süllyesztette Izraelt bálványimádó felesége, Jezabel befolyására. Életművének egyik olvasata

ez: tehetséges és sikeres uralkodó volt, országát a föníciai kapcsolatok révén gazdaggá, háborúival erőssé tette; a déli testvérországgal, Júdával való állandó viszályban egyedül neki sikerült egy emberöltőnyi békét, sőt jó viszonyt teremtenie. A Biblia összegző értékelése Aháb uralkodásáról viszont az, hogy valamennyi elődjénél inkább azt tette, amit rossznak lát az Úr. (1 Kir 16,30)

Nézzük meg egy kicsit közelebbről a pozitív szerepet játszó Círus méd-perzsa király személyét! A zsidóknak a babiloni fogságból való hazatérése emberileg neki volt köszönhető. Bár a származása és vallása alapján Isten népének ellensége lehetett volna, mégis ezt olvassuk róla 2 Krón 36,22-23-ban: *„Círus perzsa király uralkodásának első esztendejében, azért, hogy beteljesedjék az Úrnak Jeremiás által mondott ígéje, arra indította az Úr Círus perzsa király lelkét, hogy egész birodalmában kihirdettesse szóban és írásban a következőket: Ezt mondja Círus perzsa király: A föld minden országát nekem adta az Úr, a menny Istene. Ő bízott meg engem azzal, hogy felépítsem templomát a Júdában levő Jeruzsálemben. Aki csak az ő népéhez tartozik közületek, legyen azzal Istene, az Úr, és menjen el!”* Círust tehát Isten népének segítójeként, nagyszerű politikusként ismerjük meg, sőt a Biblia ennél még tovább is megy Ézs 44,22-ben: *„Én mondom Círust pásztoromnak, és ő minden kívánságomat teljesíti, amikor azt mondja: Építsék föl Jeruzsálemet, és rakják le a templom alapját!”* és Ézs 45,1-2-ben: *„Ezt mondja az Úr fölkentjének, Círusnak, akinek erősen fogom a jobb kezét, népeket teríték le előtte, és királyok övét oldom meg, kitérülnek előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk: Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszarakat leverem.”* Isten tehát jó szolgájaként, sőt fölkentjeként, akarata hűséges, engedelmes véghezvivőjeként tekintett Círusra.

Ez a történet mindenképpen arra tanít minket, hogy a bulvárlapok személyeskedő színvonaláról emeljük a tekintetünket arra, hogy egy adott politikus, vagy pártja milyen viszonyban van a bibliai értékekkel!

Például politikai programok fontos eleme lett mára a keresztyén értékrend lerombolása. A nemiség, a házasság, a család, a nemzet alapvető kategóriáit kérdőjelezi meg, és támadják szélsőségesen liberális politikusok mind a „jobb”, mind a „bal” oldalon, akik a keresztyén értékeket és a hozzájuk ragaszkodókat kigúnyolják, megbélyegzik. Számukra a demokrácia kényelmetlen, nem bírják elviselni a sajátjuktól eltérő (zsidó-keresztyén) értéktrendet, hol a diktatórikus elnyomást szorgalmazzák, hol az anarchi-

át. A közelmúltban nyugaton perbe fogott börtönbe került bátor, hitvalló keresztyénekre, illetve a gender-mozgalom túlkapásaira gondolok. Azt hiszem, hogy jól működő demokrácia elképzelhetetlen a zsidó-keresztyén alapok nélkül.

Sajnos még egyházi körökben is annyira terjed ez a fajta szélsőséges liberalizmus, hogy azzal az elszántsággal, polgárjogi igazságérzettel küzdenek sokan az azonos neműek házasságáért, mint egykor a rabszolgák felszabadításáért. Ezzel azonban Jézust szorítják ki a közösségből, mert ő szent, nem maradhat vele közösségben, aki tudatosan bűnben él.

Észre kell vennünk, hogy a politikai szövegek mögött hol erősödik az antikrisztusi szellem? Az Antikrisztusról előre megíratott, hogy ő a „bűn embere”, „törvénytaposó”, 2Thessz 2:3,8 *Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás, amikor megjelenik a törvénytípró, a kárhozat fia... És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytípró, akit az Úr Jézus meg fog ölni szájának leheletével, és meg fog semmisíteni eljövételének fenségével. Dániel is prófétált róla, aki úgy véli, „hogy megváltoztatja az idöket és a törvényt”.* (Dán 7:25)

A II. zsolotár 3. verse szerinti idöokban élünk: *„Ha az alapokat is lerombolják, mit tehet az igaz ember?”*

A válasz nyilvánvaló: védje az alapokat az egyházban és a társadalomban a lehetőségeihez mérten becsületes életvitelével, bátor bizonyágtételével, politikai véleménynyilvánításával, szavazataival és imáival! Jézus parancsának engedve legyen romlást akadályozó só a világban, világosság a sötétben!

Az alapok megörzésében a felsorolt eszközök között az imának elsödleges szerepe van. Antikrisztusi lelkületü uralkodók és vezetök már többen is voltak a történelemben, igazságtalanságukkal rengeteg szenvedést okoztak sokaknak, köztük a keresztyéneknek is. Egyik ilyen volt Néró császár (Kr. u. I. sz.), aki különleges kegyetlenséggel bánt a keresztyénekkal. Az ő uralkodása alatt írta levelében mindenféle panasz, kritika mellözésével Pál Timóteusnak – és minden idök keresztyéneinek: *„Arra kérlek mindenekelött, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet élhessünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítö Istenünk színe előtt, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.”* 1 Tim 2,1-4

Ez az ige azzal, hogy egyetlen szóval sem minősíti az aktuális uralkodót (pedig nagyon sok rosszat lehetett volna róla írni) kijelenti, hogy a vezető személye másodlagos kérdés. Viszont nagyon hangsúlyozza a hívők imádságának szerepét egy közösség életének alakulásában. Ezzel egyértelműen politikálásra szólítja fel a keresztyéneket abban az értelemben, hogy legyenek tisztában az adott közösség problémáival, és hívják segítségül az Urat: imádságaikkal igyekezzenek befolyásolni a politikai döntéseket. Tehát törődjenek a közélettel, azaz a közösség egészét érintő ügyekkel. Biztat Isten beszéde, hogy imádkozzunk a vezetőinkért, hogy abban az adott közösségben, ahol élünk, a munkahelyünkön, a településünkön, az országunkban „... nyugodt és csendes életet élhessünk teljes istenfélelemben és tisztességben”.

Választások alkalmával imádkozzunk tehát a megfelelő emberekért, utána pedig Isten támogatásáért a számukra!

KURDI ZOLTÁN LELKÉSZ

Feltörő emlékek

Augusztus 2. hétvégéjén együtt ünnepelt a Szuhánszki család. János, születésnapja alkalmából meghívta Pécsre a testvéreit és sógornőit. Így történt, hogy vasárnap délelőtt részt vettem az istentiszteleten a Tompa Mihály utcai Metodista Imaházban.

Megilletődötten léptem be az imaterembe, és 37 évvel ezelőtti emlékek elevenedtek fel bennem.

Itt tértem meg 1982 tavaszán.

Nem hívő családban nőttem fel. Templomba pusztán orgonagyakorlás céljából mentem, hiszen orgona főtárgyas voltam középiskolás koromban Miskolcon. Elkerültem 14 évesen Aszód mellől 140 km-re egy nagyvárosba. Talán ez is közrejátszott abban, hogy egyre depressziósabb lettem. Édesanyám azt mondta, hogy „rossz rám nézni, mert egy világfájdalom ül az arcomon.” Felkerestem hát az egyetemi orvost, aki beajánlott egy pszichológushoz. Mivel ez éppen a tavaszi szünet előtt történt, abban maradtunk, hogy majd a szünet után jelentkezem nála.

Ebben az időszakban Nemzetközi Kamarakórus Fesztivál zajlott Pécsen. Volt egy kis kórusunk, akikkel úgy gondoltuk, hogy ezt a rendezvényt kár lenne kihagyni. Az egyik kórustag felajánlotta, hogy meg

tudja oldani a szállásunkat, hisz éppen metodista ifjúsági csendesnapokat tartanak Pécsen, csak cserébe énekeljünk az alkalmakon.

Így történt, hogy részt vettem a tavaszi csendesnapokon. Teljesen kívülállóként szemléltem az eseményeket. Mígnem az utolsó nap mindenki kapott egy Igét. Én is. Mikor kibontottan döbbsenten olvastam el az üzenetet. Nem akartam hinni a szememnek...

„Ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek” (Nehémiás 8: 10)

Különös kérdések kavargtak bennem:

- Honnan tudta, hogy pont ez a problémám?
- Ezek szerint ismer?
- Mégiscsak léteznek?

És ráadásul ott állt a megoldás is: „...az Úrnak öröme a ti erősségeitek.”

Innen már felgyorsultak az események. Az egyik lánnyal imádkoztunk az imateremből nyíló fenti kis helyiségben, és elfogadtam az Urat, átadtam az életemet. Hatalmas, soha nem tapasztalt boldogság töltött el! Vettem egy Bibliát Sztupkai Mihálytól, az akkori lelkésztől, és szinte röptem hazáig. Szüleim meghatódva látták, hogy „kicserélték” a lányukat. Nem volt már szükség pszichológusra. A főiskolán is mindenkinek feltűnt a változás. A zongoratanárom meg is jegyezte: „Bözsi gyanús vagy te nekem! Fiú van a dologban...”

- Igen! Isten Fia, Jézus Krisztus!

Istennek különös terve van mindannyiunk életével. Sokszor csak visszatekintve látjuk meg, hogy egy „titkos kéz” végig terelgette az utunkat.

Hogy mi minden történt velem ezek után, az elmúlt 37 évben?

- Már főiskolásként állást kaptam Miskolcon a belvárosi zeneiskolában, aminek ma már az egyik vezetője lehetek.

- Az iskolatársam, aki elhívta a kis kórust a csendesnapokra, ma a férjem, és együtt vezetjük az Esterházy Kórust.

- Fiunk jelenleg a metodista egyház próbaidős lelkésze.

- Lányunk egy metodista fenntartású középiskolában tanít Budapesten.

Csak annyin múlik, hogy halljuk meg, ha az Úr megszólít, engedjünk Neki, és átélhetjük a csodát!

SZUHÁNSZKINÉ LADÓCSY ERZSÉBET

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.”

Titusz 2:11

A porszívó

Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem!

Zsoltárok 51:4

Ahogy feljött a Ferenciek terén a metróból, lezúdult a zápor, mintha zsákból öntötték volna. Nem volt nála esernyő, bemenekült a Ferenciek templomába. Vagy húszéves korában volt utoljára katolikus templomban, egy katolikus barátja gyázmiséjén.

Beült a baloldali mellékoltár néhány padsora egyikébe. A futás után jólesett leülni. Csöndre is vágyott. Ám épp előtte, közvetlen az oltár előtt egy fiatalember porszívózott, az oltár szőnyegét tisztogatta tempós alaposággal. Ahogy egy pillanatra felé fordult - bár farmerben és rövid ingben volt - tüstént tudta, hogy csak fiatal pap lehet. Egész lénye és minden mozdulata sugározta hivatását.

Így is lehet szolgálni - villant át rajta, és meghatottan figyelte a fiatal arcon a szokatlan oltár körüli szolgálat áhíthatát. Ahogy a porszívó csövet átfordította, a pap ránézett, és a helycsere miatt bocsánatkérő mosollyal rászögezte a cső végét, majd elfordulva tovább tisztogatta a szőnyeget.

A férfi tenyerébe temette arcát, és elháríthatatlanul megértette az üzenetet: évtizedek porát, piszkát ki kell valakinek porszívóznia belőle.

Még aznap este felhívta öreg lelkészét, akit konfirmációja óta nem látott, és kért tőle egy csöndes órát. Amikor letette a kagylót, a porszívóra gondolt, és Isten különös jelbeszédére...

GYÖKÖSSY ENDRE: „MAI PÉLDÁZATOK”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Megbocsátás kezdet és vég nélkül

Olyan könnyen vesszük a kapcsolatainkat más emberekkel. Teljesen eltompulunk, és azt gondoljuk, hogyha valakivel szemben nincsenek haragos gondolataink, akkor az ugyanaz, mintha megbocsátottunk volna neki – és közben nem vesszük észre, hogy egyáltalán semmi jót nem gondolunk róla – hiszen a megbocsátás azt jelenthetné, hogy csupa jót gondolunk róla, hogy hordozzuk őt ott, ahol csak tudjuk. És éppen azt kerüljük meg, hogy hordozzuk a másik embert; csak ballagunk mellette, megszokjuk a hallgatását, és egyáltalán nem vesszük komolyan. De pont

a hordozás a lényeg, hogy a másikat minden tekintetben hordozzuk, minden nehéz és kellemetlen vonásával együtt – a jogtalanságát, az ellenem elkövetett bűnét. Hallgatni, hordozni és meg nem szűnően szeretni – ez közelítené meg a megbocsátást...

A megbocsátás kezdet és vég nélküli, naponta, szüntelenül történik, mert Istentől jön. Ez felszabadít bennünket minden görcsösségtől a másikkal való együttlében, mert ilyenkor önmagunktól szabadulunk meg, feladhatjuk minden saját jogunkat, és egyedül a másiknak segíthetünk és szolgálhatunk.

DITTRICH BONHOEFFER
FORDÍTOTTA DR. TIRINGER ISTVÁN

Énekel az Úrnak

Énekel az ÚRNAK, aki
bajok közt is hisz és boldog.
Aki nem tud hálát adni,
eltiporják gonosz gondok.

FÜLE LAJOS

Oscar Romero, az 1980-ban meggyilkolt El Salvadori érsek gondolatai

Néha segít, ha hátrább lépve a dolgokat bizonyos távolságból szemléljük.

Isten országa nem csak a fáradozásainkon túl helyezkedik el, hanem kívül is esik látómezőnkön.

Életünk során csak egy tört részét teljesítjük annak a nagyszerű vállalkozásnak, ami az Isten munkálkodása.

A földbe vetjük a magot, amely egy napon ki fog kelni, és növekedésnek indul.

Azokat a csirákat öntözzük meg, amelyeket már elvetettek abban bízva, hogy további ígéreteket hordoznak magukban.

Alapokat rakunk le, amelyek a továbbépítést szolgálják.

Nem tudunk mindent megtenni.

Felszabadító érzés, ha ez tudatosul bennünk.

Képesse tesz bennünket arra, hogy **valamit** tegyünk, és azt nagyon jól tegyük.

Lehet, hogy tökéletlen, de valaminek a kezdete, egy lépés az úton, Isten kegyelmét szolgáló lehetőség, hogy játékba kerüljünk, és elvégezzük a ránk eső részt.

Lehet, hogy soha nem látjuk meg a végeredményt, de éppen ez a különbség az építőmester és az építőmunkás között.

Mi munkások vagyunk, és nem építőmesterek.

Mi szolgálak vagyunk, nem megváltók.

Egy olyan jövő prófétái vagyunk, amely nem kizárólag a miénk.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

„Vágyunk és célunk, hogy Isten teremtett világa által épülhessenek különböző kapcsolataink és mi magunk is.”

A Kapcsolatok Kertje története igazából egészen kis koromba nyúlik vissza. Már 4 évesen erdész szerettem volna lenni. Isten is folyamatosan szólongatott, bár édesapám, - mint a kémelhárítás vezetője - megtiltotta, hogy a kereszténységről beszéljenek nekem. Később a rádióban sugárzott vallási félórából felvettem titokban magnóra a Mi Atyánkot, így tanultam meg.

Amikor középiskolás korba értem, akkor szembesültem vele, hogy szintévesztőként nem tanulhatok erdésznek, így kénytelen voltam álmat feladva egy másik szakközépiskolába menni. Nagyon elkeserített a dolog, de nem adtam fel. Érettségi után elmentem egyszerű erdészeti segédmunkásnak, közben pedig folyamatosan imádkoztam.

Egy év múlva végül sikerült felvételiznem Sopronba, az Erdészeti Technikumba. Akkor már tudtam, hogy Jézusra van szükségem, de nem tudtam még Isten Fiának elfogadni, csak egy tanítónak, úgy éreztem, az a hódolat, amit Isten felé érzek, másnak nem jár. Mivel kíváncsi voltam milyen halálnem a keresztre feszítés, elolvastam a Bibliából. Akkor elsírtam magam. Elfogadtam, hogy ő Isten Fia, és értem is meghalt. Nem sokkal ezután egy kollégánóm is beszélt Jézusról, majd elhívott Billy Graham

evangélizációjára, ami Budapesten 1989. július 20-án volt. Itt az emberek előtt is felvállaltam hitemet, nem sokkal később pedig megkeresztelkedtem és konfirmálkoztam kis litéri templomunkban.

Miután elvégeztem három évet, még a technikusi vizsga előtt kerületvezető erdész lehettem azon a helyen, ahol még nagyapám telepített erdőt. Nagyon boldog voltam. Pár hónap múlva azonban behívtak katonának. Óriási dilemmába kerültem. Fegyveres testület tagjaként nem hivatkozhattam arra, hogy lelkiismereti okok miatt nem fogok fegyvert. Ha mégis megteszem, elveszítem szeretett állásomat. Nem merem ezt a lépést megtenni, és el voltam keseredve, hogy máris hűtlen lettem. Akkoriban nem volt szabad Bibliát bevinni, én mégis becsempésztem, hogy naponta olvashassam. Először csak a szobatársaim jöttek oda kérdezgetni, aztán a körletből, végül az egész laktanyából. Miután ennek hírért vették feletteseim, egy foglalkozáson megkérdezték, ha megtámadnák a laktanyát, vagy az életem múlna rajta, lelőném-e az ellenséget. Azt mondtam: nem. Mintha egy csapat nyitottak volna ki. Sorra felállt több társam is, akik eddig nem merték ezt felvállalni, hogy ők sem. Nagyon jó beszélgetés alakult ki, a feletteseim pedig nagy meglepetésemre megköszönték, azt mondták: - minden foglalkozásnak ilyen aktívnak kellene lennie!

Két év múlva megházasodtam. Feleségem éppen első gyermekünket várta, amikor újból behívtak katonának. Ekkor már volt hitem azt mondani, hogy nem fogok fegyvert. Azt mondták rendben, de akkor már ne is menjek haza, mert lecsuknak. Délutánra megjött a hír: törvényerőre emelkedett az a rendelet, amely engedélyezi fegyveres testületek tagjainak is, hogy lelkiismereti okok miatt ne fogjanak fegyvert - hazamehetnek!

Az erdészetenél eltöltött évek alatt Isten elhalmozott minden áldással: volt feleségem, két gyermekem, házam, autóm, jól éltünk. Szerettünk volna teljes munkaidőnkben Istennek szolgálni. Akkoriban kértek meg arra, hogy egy református konferencián beszéljek Isten elhívásáról. Nagyon megérintett készülés közben Ábrahám példája. Imádságainkra a választ egy Bodrogról érkező hírlevél adta meg: kerestek az ott működő keresztény oktatási intézménybe matematika-ének szakos tanárt, és valakit, aki az intézményhez tartozó kastély parkját rendben tartja. Amint tudtunk, mentünk.

Eladtuk az erdészeti munkában használatos autónkat, így tudtunk venni egy kis vályogházat. Pár év múlva született még két gyermekünk, anyagilag egyre nehezebb helyzetbe kerültünk. Kértük Istent áldjon meg

minket anyagilag is. Isten egy ígét küldött: „Emeld fel szemedet, ...mert az egész földet, amelyet látsz neked és utódaidnak adom örökre.” (I. Móz. 13:14-15). Akkoriban szolt egy ismerősöm, tudom-e, hogy eladó egy kis vadászház, mellette 15 ha erdővel. Mondtam neki, hogy nem vagyunk olyan anyagi helyzetben, hogy megvehetnénk, de Isten ígéretére gondolva mégis elmentem. Három hónap múlva meg tudtuk venni - Isten csodálatos módon kirendelte az anyagiakat.

Tudtuk, hogy ezt a helyet Istentől kaptuk, szerettük volna az ő dicsőségére használni. Ahogy Pál írja a Római levélben: „Isten örök hatalmát és isteni természetét emberi szem nem láthatja. Ezeket mégis érzékelheti és megértheti mindenki a világ teremtése óta, amikor Isten teremtményeit látja.” (Róm. 1:20) Szerettük volna mi is, ha testileg, lelkileg megfáradt emberek itt nyugalomra találnak, a csendben, a közös tevékenységekben, beszélgetésekben, a természetben keresztül megtapasztalják Isten jelenlétét. Így neveztük el - Isten útmutatása alapján - a helyet Kapcsolatok Kertjének: ez utal Isten és közöttünk levő, köztünk emberek között levő, Isten és a teremtett világ és az emberek és a természet közötti kapcsolatokra is.

Az erdőben utakat alakítottunk ki, igeverseket, imatémákat helyeztünk el a fákra, a jeruzsálemi templom természet közeli bejárható változata is elkészült. A vadászház udvarán elkészült egy kemma, kerti tó, madárház. Játsszóter, erdei tornapálya, mászó fal és egy 13 m-es mászó fa, íjazás, lovaglás színezi a közösségi együttléteket. Szervezünk napközis foglalkozásokat, rendhagyó tanórákat, látogatnak hozzánk ovisok, táborozók, gimnazisták, családok is.

Kérjük az olvasókat imádkozzanak ezért a tevékenységért, és szeretettel várunk mindenkit!

Elérhetőségeink: facebook: Kapcsolatok Kertje, ill. Matula bácsi gyermekprogram; email címünk: patonaszuzsi@gmail.com

DABRONAKI ISTVÁN ÉS PATONA ZSUZSANNA

*„Senki se gondolja,
hogy szeretetből fakadó fáradozásai hiábavalók,
ha nem látja azonnal a gyümölcsseit.”*

JOHN WESLEY

Hogyan látjuk meg Istent?

Mindannyian ismerjük életünknek azon óráit, amikor elégünk lett saját magunkból, amikor megcsömörlöttünk magunktól, és világossá vált előttünk életvezetésünk teljes szálnalmassága és erőtlensége. ... És az ilyen órák áldása, hogy áttör bennünk a vágy Isten orcája iránt, hogy meglássuk Istent. (Zsoltárok könyve 42, 3). Aki nem ismeri ezeket az órákat, aki nem ismeri ezt a sóvárgást, az nem sokat fog megérteni abból, hogy Jézus ma mit szeretne mondani nekünk. Ahogy az egyes ember, úgy az egész világ is megéli azokat az órákat, amelyekben az istentelenségben és az Isten általi elhagyatottságban sóvárogva kiált Isten orcája után. A régi zsidóság egésze egyetlen ilyen kiáltás: hogyan juthatok el oda, hogy meglátom Isten orcáját? Szókratész és Platon, Kant és a német filozófia, mindannyian bekapcsolódnak a hívásba. S napjainkban is felhangzik ismét a régi kérdés: hogyan látjuk meg Istent? ... Ezekben a kérdésekben szól közbe Jézus igéje: „*Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.*” (Máté 5, 8). Semmi más nem hatalmaz fel minket arra, hogy Istent meglássuk, csak a tiszta szív és a lényünk tisztasága.

DITTRICH BONHOEFFER
FORDÍTOTTA DR. TIRINGER ISTVÁN

*„Közel van az Úr minden őt hívóhoz;
mindenkihez, aki hűséggel hívja őt.”
Zsoltár 145:18*

Megkened fejemet olajjal

Megtisztelve

Talán ez a Zsoltár második részének legmeglepőbb mozzanata. Az imádkozó beismeri: Megkened fejemet olajjal. Ez nem volt általános szokás a lakomák során. Izraelben a papokat olajjal kenték fel a szolgálatukra (II. Mózes 28:41), és a királyokat felkenetésük által iktatták be uralkodói méltóságukba (I. Sámuel 9:16; 16:13). Az, ha valakit felkentek tehát gyakran azt jelentette, hogy az illető személy különleges megbízatást kapott. Vannak azonban utalások arra is, hogy ünnepi lakomák alkalmával a

fontos személyeket kenetési olajjal bőségesen megkenték. Az öröm olaja, a gyászruha ellentétéként szerepel (Ézsaiás 61:3). A Lukács 7:46-ban például az a feltételezés szerepel, hogy fejének olajjal való megkenése által tisztelik meg, és méltatják a díszvendéget. Ezt a Máté 26:6-13 / Márk 14:3-9 szerint aztán egy névtelen asszony teszi meg, hogy kimutassa Jézusnak szeretetét és háláját (lásd Lukács 7:36-50; János 12:1-8-at is).

Amit az imádkozó Istennel való kapcsolatában átélt, csak ezzel a képpel tudja leírni: Megkened a fejemet olajjal. Ha nem képpen beszélünk, akkor ez azt jelenti, hogy: Egészen különleges vendégként bántál velem, életemet méltatad és megtisztelted – bár egyáltalán nem szolgáltam rá.

A Zsoltárt imádkozó örömmel és hálával telve mondja el e kép segítségével: Ha Isten elfogad egy embert, akkor nem csak megbocsájtja a vétkeit, hanem a vele való közösségbe fogadja be őt, mint ahogy az ember a szeretett vendégét fogadja. Ha Isten valakit megigazít, akkor nem csak szabadnak nyilvánítja, és szabadon bocsájtja őt, hanem azt is megmutatja neki, hogy élete milyen értékes és méltósággal teli Isten számára. Mindenkire érvényes az, amit Isten a prófétája által mond népének: „Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek...”, ezért gondoskodom rólad és kiséritelek a nyomorúságból (Ézsaiás 43:4).

DR. WALTER KLAIBER: „ISTEN OLTALMÁBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!
A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor
hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt;
és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szívetek-
et és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.*

Filippi 4:6-7

